

למערה לנקיטת הסלע ונחש עומד לפניו תמנה ליכנס אינה יכולת מפני הנחש ולצאת אינה יכולה מפני הנץ והיתה מטפחת בכנפיה כדי שישמע בעל השוכך כך כשראו ישראל הים סוער ושונא רודף נשאו עיניה בתגלה ולמה עשה הק"ה כך אלא שהיה מתאוה לתפילתם ^{היה} משל למלך שהיה בא בדרך והיתה בת מלכים צועקת לפניו בבקשה ממך הצילני מיד הליסטים שמע המלך והציל אותה לימים בקש המלך לישראל לאשה והיה מתאוה שתדבר עמו ולא היתה רוצה מה עשה המלך גירה בה הליסטים כדי שתצחק וישמע המלך כיון שבאו הליסטים היתה צועקת למלך אמר לה המלך לכך הייתי מתאוה לשימוע קולך הרא הוא דכתיב יונתי בחגי הסלע וגו' כי קולך ערב בתפלה ומראך נאווה במעשים ואמר בחגי הסלע מלשון יחוגו וינועו כשכור בסתר המדרגה פיר' במדרגה העליונה בסתרו של מקום רבו למראה שאמרנו ומה שאמר הראיני את מראיך שהיו מראים אותו באצבע ורמו גם כן למראה שהשיגו השמיעני את קולך אמר זה על השירה שהיו אומרים לפניו ואמרו במדרש כי ישראל אמרו זו השירה כאותה שאמרנו במסכת ברכות ארבעה הם צריכין להודות שהיו בהן כל אותם הארבעה דברים המוזכרים במוסור יאמרו נאולי ה' אשר גאלם מיד צר הולכי מדברות ויורדי הים והיוצא מבית האסורים וחולה שנתרפא וישראל ירדו לים ויצאו מבית האסורים והלכו במדבר והיו חולים מכובד העול שהכבדו עליהם ועל זה אמרו שירת ועל זה אמרו כי אני ה' רופא רמו שהיו חולים כי מאחר שלא ישים עליהם מחלה רפואה זו מה טיבה לא שהיו חולים וחולים ואין צריך לתיקון המפרשים שתקנו לא אשים עליך ואם אשים אני רופאיך ועל דרך הפשט יודע הוא כי מצדדי הרפואה שהחולה כשיחלה להשתדל להסיר הדבר המזיק וכן כשהיה בריא שישמור בריאותו בכוונת לאכול דברים השומרים הבריאות בענין שלא יצטרך לרפואה ושני חלקים אלו הם נקראים רפואה ולכן אמר בכאן כל המחלה אשר שמת' במצרים לא אשים עליך כי אני שומר בריאותך ולא יבואו החלאים עליך ור"ל דרשו כי אני ה' רופאיך לעולם הנא כי כוונתם בכאן כי הרפואה הזאת רמו לרפואת הנפש והסרת יצר הרע ומה שהצריך לומר להם זה כי קשה לומר אם שמע תשמע ותעשה כך וכך כל המחלה וגו' וכי יאמר אדון לעבדו אם תעבדני ותשמור מצותי לא אהרג אותך אפילו מי שאינו עובד כראי רחמי הארון מרוב שאינו רוצה להורגו והיה לו לומר אם תעבדני ותשמור מצותי כראוי אתן לך כך וכך יותר מהחוב שיש לך לעשות לי בכאן וכן בכאן היה לו לומר אם שמע תשמע לקול ה' וגו' אתן לך חיים ובנים ועושר וכל טוב העולם כדרך הבטחות התורה בפרשת אס בחקותי ובפרשת כי תבא ובה תסתלק הקושיא כי ההבטחה גדולה מהסרת יצר הרע שהוא חולי מצרים והוא חולי רע וכמו שאמרו אל והסיר ה' מסך כל חולי זה יצר הרע ולכן אמר בכאן אם שמע תשמע ותעשה כך וכך אסיר ממך המחלה אשר שמת' במצרים שהכבדתי לבם בעבור גדול השנים ויהיה זה הענין כדרך בא לישאר פסיקין אותו בא ליטמא פתחין לו וזהו כי אני ה' רופאיך בשכר עשייתך הטוב לפני אסיר ממך כל מקטרג ומונע והוה יצר הרע בענין שתהיה נקי סכל חולי נפש שתזכה לעולם הנא כי אני ה' רופאיך לעולם הנא הנה דברנו כל הצורך בזה הפסוק חזר ואמר במקלות ברכו אלדים ה' מסקור ישראל ר"ל דרשו במסכת סוטה מגין שאפילו עוברין במעי אמו אמרו שירה שנאמר ה' ממקור ישראל מן את מקורה הערה שאותן העוברין שדין ברחם אמרו שירה וכן אמר עוד כי אפילו עולל ויונק שדין לו והתינוק השוכך בחיק אמו נשאו ראשם ואמרו שירה וזו

הסימרא היא בפי קצת חכמי אומתנו וגם מה שאמרו ראתון שפחה על הים וכו' כי אמרו היאך איפשר שיהיה ראוי לנבואה מי שאין בו תנאי הנבואה שכבר אמרו אל אין הנבואה שורה אלא על חכם שיהיה שלם בחכמה וגבור ביצור ובתאוותיו ועשיר בחלקו והיאך איפשר שהנשים והשפחות יזכו לנבואה ושתהיה מדרגתן גדולה ממדרגת יחזקאל הנביא והתינוק שאין לו דעת ודבור שיאמ' שירה וכן העובר שהוא במעי אמו עד שהוצרכו להוציא הדברים מפשטן ואמרו כי אינן נאמרין כפשטן וכי הם משלים וחיות בודים פירוש' זרים והם לקדש השם והם עושין מן הקדש חול שאינם מאמינים אלא במה שעניניהם רואות וחושיהם משיגים ומה שהוא חוץ מן השכל ומן הטבע אינן מאמיני' כדרך הפלוסופ' ימי שיש בלבו אמונה ואין לבו מעלה טינא יאמין שהשם בורא חדשות בארץ כפי השעה וכפי הזמן ועל זה אמר דוד דרך אמונה בחרתי כלומר לעולם בחרתי לי להאמין מה שהוא מקובל בידינו מדרך האמונה ולא הלכתי אחרי עיני ושכלי לבד ולמה נעשה חידות ופשלים להוציא דברי התורה ודברי רבותינו אל ממשמעותם ואם השם נתן מתנה וכן גדול ורוב שיזכו למרא' הנבואה כל ישראל ראויין ואינן ראויין ואפילו הנשים כדרך מתן תורה שהיו כל ישראל נביאים דכתיב בעבור ישמע העם בדברי עמך וכתיב כי מי כל בשר אשר שמע קול וגומר ולמה גרתיק זה והלא ראינו שאול שלא היו ראוי לנבואה והתנבא והיו תמיהים רואיו ואמרו הנם שאול בנביאים ואפי' הסלאכים ששלח נעשה נביאים ויתנבאו בתוכם כי יש נביא שאינו חכם וזהו מאמרם אל חכם עדיף מנביא כלומר מנביא שאינו חכם דאי נביא וחכם היאך חכם עדיף מנביא הכי חד והכי תרי' וכתב מורי הרש"א אל באגרת על זה הענין וזה לשונו אינו כנמנע שיחכם השם יתברך ברע כל העם שעמדו במעמד הנכבד ההוא ושיהיה בו השפע הגדול במראות אלדים וכאשר אמר בנצאל ואמלא אותו רוח אלדים והוא קטן השנים מאד כפו שאמרו אל ועוד כתיב אספה לי שבעים איש וגו' וכתיב ויאצל מן הרוח וגו' ובשלמה כתוב החכמה והמדע נתון לך וגומר ובמדרש אמרו ויקץ שלמה והנה הלום עומד על כנו צפור מצפצף ויודע מה מצפצף גס אמרו אל ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל וגו' ושם אין מקום לראיית גלגלים וארבעה יסודות אלא לדברים הפנימים נבואים ואין הדמיון שלקחו כנמנע כמי של בלא חכמה ולשחר עמד נביא כנפנע שיתנבא חמור וצפרדע שטין שאר בעלי חיים אין בהם הדבר ולא יתנבאו והמין האנושי מתנבא בטבעו והוא ראוי לצאת מן הכח אל הפועל וענין שאול יוכיח שלא נודע בחכמ' הראויה לנבואה ולא התעסק בה והתנבא עד שתסהו עליו ואמרו הנם שאול בנביאים ואל תקשה עלי בפה שאמר אל אין הנבואה שורה אלא על חכם גבור ועשיר כי זה נאמר על דרך הראוי לנביאים ואין קושיא לאיש אחד או רבים שרצה השם שיתנבאו לפי שעה או לענין וכל זה לא יקשה למאמיני החידוש יואצלי שני החלקים כנמנע אחד הכרחי גמור מצד עצמו כהיות צלע הפרובע גדול מאלכסונו או מזה שלא היה שהיה וכיוצא בזה והוא נמנע גמור מצד עצמו לא ישוער בו האיפשרות והשני לא מצד עצמו אלא מצדו ופסמניעות החכמה מצד הנמשך בטבע שלא פצינו סלע מוציא מימ' והים יקרה לשעה וישוב לשעה ושיעפדו השמש והירח ולא יווצו מסקומם או ישוב השמש אחורנית ותחית המתים ככללן ואמנם אין כל זה נמנע אצלנו לא מצד מיעוט חכמת הנבראים ולהיות כחם לשנות המוטבע בחותם הטבע אבל בחוק הכורא יתעלה אינו נמנע אלא מחוייב בחכמתו שאין לתת חסרון ולאות בכח חכמתו שהוא וחכמתו אחד ולא ידענו חכמתו עד שנדע

עד שנדע מהותו ובוה יתקיימו כל הנסים שנעשו ועתידין להיות ולא נשאר בהם פקפוק בכל מה שאמרוהו הכתוב וְלֹהֲגִיחִין כַּפְשֵׁטִין לְקִיּוֹם הָאֲמוּנָה וְמִשֶּׁנֶּמֶשׁךְ אַחֲרֶיהָ אֲבָל בְּמִקְוֵמוֹת שֶׁאֵין אֲנִי צָרִיכִין לִכְךָ אִם תִּרְצֶה תִּקַּח אוֹתָם לִפִּי חֲכַמְתָּ הַפִּילֹסוֹפִיָּא אִם תִּצְטָרֵךְ לִכְךָ אוֹ מִן הָרָצוֹן הַפְּשׁוּט לִבְדֵּךְ עַד כֹּאֵן לְסוֹן מוֹרִי זֶל שְׁכַתְּבֵךְ עַל דְּבָרֵי הָרַמְבַּם זֶל בְּסֵדָה שְׁכַתְּבֵךְ בְּמַעֲמַד הָרַסְיָי כִּי לֹא הִשֵּׁנִי הַנְּבֹאָה בְּאוֹתוֹ הַמַּעֲמַד רַק הִרְאִיוֹ כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ מִשֶּׁהַּ מַחֲצִיפָה בְּפָנַי עָצָמוּ כו' אֲכַל הָעַס אֶף עַל פִּי שֶׁהִיוּ רֹאִים הָאִשׁ הַגְּדוֹלָה וְשׁוֹמְעִים הַקּוֹלוֹת הָעֲצוּמוֹת הַמַּפְחִידוֹת לֹא הִינְעוּ לְמַדְרַגַּת הַנְּבֹאָה וְכֵן נִרְאָה בְּדַעַת מוֹרִי זֶל וְהוּא פֶּשֶׁט הַכְּתוּב שֶׁאִמְרָ אֲשַׁמּוּךְ רֹחִי עַל כָּל בֶּשֶׁר וְכֵן בְּדַבְרֵי עָמוֹס לֹא נִבְיָא אֲנִי וְגוֹם וְהוּא בְּטֵרֵם אֲצִרֵךְ בְּבִטָּן יִדְעָתִיךָ וְגו' וְאִמְרָ כִּי נֶעַר אֲנִי וְאִינִי רֹאִי לְנְבֹאָה עֲדִין וְאֶף עַל פִּי שֶׁהִרְבֵּי רַבִּינוּ מִשֶּׁהַ בֵּר מִיָּמִין זֶל מִתְקַן זֶל הַפְּסוּקִים פֶּשֶׁטֶן מוֹרִי כֵן וְרַבּוֹתֵינוּ זֶל אִמְרוּ מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִטְלָה הַנְּבֹאָה וְנִתְּנָה לְשׁוֹטִים וְלִתְנוּקוֹת פִּירֵשׁ לִפִּי שְׁעָה נִתְּנָה אֶפִּילוֹ לְשׁוֹטִים דִּהְיוּ שְׂטִיָּא דְּמוֹכְרֵי שֶׁם כְּפָרֵךְ דְּבָבְךָ בְּמֵר בֵּר רַב אִשִּׁי דְּהוּא אִיזֵל בְּשׁוּקָא שְׁמַעִיהָ לִהְיוֹת שְׂטִיָּא דְּאִמְרָ רִישׁ מַתִּיבָה דְּמִלִּיךְ בְּמֵתָא מַחֲסִיָּא הִשֵּׁת טְבִימֵי חֲתִים אִמְרָ מֵאֵן מִרְבֵּנֵן חֲתִים טְבִימֵי אֲנִי שְׁמַע מִיָּגָה לְדִידִי קִיָּמָא שְׁעָתָא וְכוּ' וְכֵן הִיָּה כְּדֹאִתָּא הֵתֵם וְכֵן תִּינוּקוֹת כִּי הִיָּה דְּבַת רַב חֲסִידָא הוּא יִתְבֵּא בְּכַנְפֵּיהָ דְּרַב חֲסִידָא וְהוּא תִּסַּן רַבָּא וְרַמִּי בֵּר חֲסִידָא אִמְרָ לֵהּ מִנִּיָּהּ בַּעִית אִמְרָה לְתַרְוִיהוּ אִמְרָ רַבָּא וְאֲנִי בְּתַרָּא וְאֲנִי בְּתַרָּא וְכֵן הוּא וְכֵן זֶה רֹאִיהַ שְׁלִפִּי שְׁעָה שׁוֹרָה נְבֹאָה עַל כָּל אָדָם בְּרָצוֹן אֲלֵדִי וְאֵין לְתַמּוּהַ מְדַכְרִיהֶם זֶל בְּרֹאֲתָהּ שְׁפַחָה עַל הַיָּם וְכוּ' וְגַם בְּמֵאֲמָרֵם זֶל שֶׁהָעוֹבְרִים אִמְרוּ שִׁירָה וְלִמָּה נִצְרִיא הָעֵינִן מִפְּשָׁטֵנוּ וְנִפְרַשׁ כְּחוֹתֵיהֶם אוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁלֹּהֶם וְהֵלֵךְ כְּתוּב עֵינֵינוּ אֲתוֹן בִּלְעָם שֶׁדְּבַרָּה שֶׁהוּא יוֹתֵר נִכְנַע שֶׁאֵין בֵּה דְּבוּר וְלֹא נִבְרֹאת לִכְךָ וְעֵינֵינוּ הַפְּרוֹת שֶׁדְּרָשׁוּ זֶל וַיִּשְׁרַנָּה הַפְּרוֹת שֶׁאִמְרוּ שִׁירָה וְהוֹחִירוּ הַשִּׁירָה שֶׁהִיוּ אוֹמְרִים רִנִּי רִנִּי הַשִּׁירָה וְכוּ' וְרַבּוּ בֵּן הַדְּעוּרָה וְאִם הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עָשָׂה לִּי שֶׁאֵין טִבְעוֹ לֹא שִׁירָה וְאִינוּ מִמֵּן הַמְּדַבְּרִים כָּל שֶׁכֵּן לַעֲשׂוֹת בְּטִבְעוֹ בְּנִי אָדָם שֶׁהֵם מִמֵּן הַנְּבִיאִים לִתֵּת לֵהֶם כֹּחַ וְזִכְרוֹתָ כֹּחַ מַחֲדוּשׁ לְהַגְלוֹת עֵתָה מִהַ שְׁעָלָהּ בְּמַחֲשַׁבָּה קוֹדֶם בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְעַל זֶה אִמְרָ שְׁלֵמָה הַתַּנְחָא דְּחֻנְטָה מְגִידָה כְּלוֹמֵר אוֹתָן שֶׁאֵינֵן רֹאִיוִן לִכְךָ עֲשָׂאֵן נְבִיאִים קוֹדֶם הוֹמֵן כְּמוֹ הַפִּירִי הַפֶּגֶם הַמִּתְבַּשֵּׁל קוֹדֶם זְמַן וְכֵן הַנִּצְנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ וְכֵן זֶה רִמְזָה לִזֶּה הָעֵינִן כִּי הַיּוֹם עָשָׂה הָשֵׁם וְנִתְּאוּ הַבְּנִים לְאֲבוֹתֵינוּ שִׁשִּׁיָּה טִבְעוֹ הַיָּם הַנִּגְרִים שֶׁיִּעֲמְדוּ גִּדְּאֵחַד וְטִבְעוֹ הַגְּלָל שֶׁאֵם יִשְׁקוּשׁ רַנֵּעַ אֲחָד יִחְזוֹר הָעוֹלָם לְתוֹחוֹ וְבִהוּ וְעַסְיָיִם שֶׁלֹּם לִמָּה יִסְתַּפֵּק בְּשׁוֹם שְׁנֵי טִבְעוֹ כִּי אִם נִאֲמִין גְּשׁוּמֵי טִבְעוֹ אֶפִּילוֹ בְּנִקְדוּדָה נִאֲמִין שִׁשִּׁיָּה כְּמָה וְכְמָה כִּי מִי שֶׁשֶּׁם הַטִּבְעוֹ יִכּוֹל לְשַׁנּוֹתוֹ וְזוֹלָתִי לְדַעַת קִטְנִי אִסְמָנָה שְׁסוֹבְרִים שֶׁהָעוֹלָם קִדְמוֹן וְהַדְּבָרִים הַטִּבְעִים כִּךְ הוּא לְעוֹלָם וְסוֹבְרִים שֶׁאֵין הָשֵׁם יִכּוֹל לְהַאֲרִיךְ אֶפִּילוֹ כִּנְף הַזָּבִב אֲבָל אֲנַחְנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנּוֹלָדִים בְּבֵיתוֹ וְהַנְּחִילָנוּ תוֹרָתוֹ הַמּוֹדִיעָה לָנוּ חִידוּשׁ הָעוֹלָם בְּרָצוֹן פְּשׁוּט לֹא כְּחִיּוֹב וְהוּא שֶׁם הַטִּבְעִים שֶׁם טִבְעוֹ הָאֲחָד לְעוֹלָתוֹ וְהַיָּם לְרֹדֶת לִפְנֵי נִסְתַּפֵּק כִּלְלִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְשַׁנּוֹתוֹ כִּי אֵין בֵּין הַטִּבְעוֹ לְשִׁנּוּי אֵלֶּא הַקְּדִימָה שֶׁקֹּדֶם הַטִּבְעוֹ לְשִׁנּוּי וְאֵלֶּא הַיָּסוּדִי הִיָּה קוֹדֶם לְטִבְעוֹ כִּךְ הִיָּינוּ אוֹמְרִים וְאֵין לָנוּ לְהַאֲרִיךְ בּוֹה כִּי הָאָדָם שֶׁהוּא בְּעַל אֲמוּנָה טוֹבָה אֲפַתִּית יֵשׁ לוֹ לְהַאֲמִין בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זֶל שֶׁהִיוּ מְקוֹבְלִים מִסִּסְהָ רַבִּינוּ ע"ה וְאֶף בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זֶל וְכִבְרָ אִמְרוּ זֶל גְּבַהּ שֶׁל מִן ס' אִסְמָה וְס' שֶׁאֵינוּ מֵאֲמִין בּוֹה אֵל יִרְאֶה בְּאוֹתָהּ טוֹבָה שֶׁנִּאֲמַר אֵל יִרְאֶה בְּפִלְגוֹת נְהַרִי נְחָלִי דְּבִשׁ וְגוֹמֵר וְאִמְרוּ בְּמַכִּילָתָא גְּדוֹלָה בַּח דְּאֲמוּנָה שְׁבֻכּוֹת הָאֲמוּנָה נִצְחוֹן עֲמֵלֵךְ דְּכָתִיב וַיְהִי יְדִיו אֲמוּנָה

וּבִזְכוֹת הָאֲמוּנָה שְׂרָתָה שְׁכִינָה בְּיִשְׂרָאֵל וְכֵן לְרֹאֲתוֹהָ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבִזְכוֹת הָאֲמוּנָה עֵתִידִין לִיְגָאֵל דְּכָתִיב וְאִרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאֲמוּנָה וְהִיא יוֹתֵר אֲרוּכָה שֶׁם בְּמַכִּילָתִי פִירֵשׁ כִּי הָאֲמוּנָה הִיא יְסוּד גְּדוֹל בְּתוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּטוֹב לֹא יִבֵּא בִּידוֹ שׁוֹם עוֹן וְלֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וְכֵן הָאִשִּׁים מִשֶּׁהַ לְיִשְׂרָאֵל עַל זֶה וְאִמְרָ בְּנִים לֹא אֲמוּנָה בְּס' וּבִזְכוֹת שֶׁהִאֲמִינוּ יִשְׂרָאֵל בְּה' נִצְחוֹ עֲמֵלֵךְ שֶׁהִיָּתָה מִלְחָמָה עַל יוֹנִית שֶׁהוּא עֵם יוֹרְשֵׁי חָרֵב וְהוֹצִירָה מִשֶּׁהַ לְצוּת יְהוֹשֻׁעַ בַּחַר לָנוּ אֲנִשִּׁי וְכֵן הָלַחַם בְּעֲמֵלֵךְ אֲתָה בְּגִבּוֹרֶתְךָ בְּכַח שׁוֹר וְאִנִּי בְּתַמְלִיתִי כִּי יִדַּע מִשֶּׁהַ שְׁמַמְלִית עֲמֵלֵךְ עַל יְדִי בְּנִי יוֹסֵף דְּכָתִיב וַיְהִי כֹאשֶׁר יִלְדָה רַחֵל וְגו' כְּשֶׁנּוֹלַד שְׁטֵנוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ וְכָתִיב מִנִּי אֲפִרִי שְׂרָשֵׁם בְּעֲמֵלֵךְ רִמְזָה לְיְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִתְחִיל לְשָׂרֵשׁ עֲמֵלֵךְ אַחֲרָיִךְ בְּנִימִין זֶה שֶׁאֵלֶּא שֶׁהָרַג בְּעֲמֵלֵךְ וְהִנְחִים כְּגַלְלִים עוֹסְמוֹת וְכֵן לְעֵתִיד מִשִּׁיחַ בֵּן יוֹסֵף עִם מִשִּׁיחַ בֵּן דָּוִד כְּמוֹ מִשֶּׁהַ וַיְהוֹשֻׁעַ וְמִהַ שֶׁאִמְרָ בַּחַר לָנוּ אֲנִשִּׁים כְּלוֹמֵר חֲסִידִים יִרְאֵי הָשֵׁם מֵאֲמִינִים אֲמוּנָה קִיָּמָת בּוֹטְחִים בְּפִחוֹן גְּמוֹר בְּשֶׁם וְהוֹצִירָה לְנִשְׂאִיוֹת כְּפִים וְכִשְׁהִיָּה כִּנְיָח יְדוֹ וְגַבֵּר עֲמֵלֵךְ כִּי יִדּוּ הִיוּ עוֹשׂוֹת מִלְחָמָה בְּעִלְיוֹנֵי וְאֵזֶן מִתְנַצְחִים הַתְּהַתּוֹנִים וְכִשְׁמִנְתָּם מִתְגַּבְּרִים הָעִלְיוֹנִים שֶׁרָו שֶׁל עֲמֵלֵךְ וּמִנְצָחִים הַתְּהַתּוֹנִים וְכָתִיב הַחֲסֵר אֲבִרָהֶם בֵּן עֲזָרָא כִּי כִשְׁהִיָּה נוֹשָׂא יִצְעָקוֹתָיו הִיָּה הַשְּׁפַע בֹּא לְכָל הַהִיּוֹת וּמִהַ לְכָל הַשְּׁכָלִים הַגְּבֻלִים וְאֵין קִטְרוֹן וְאֵין כֹּחַ לְמַקְטָרִים וְכַעֲבוֹר כִּי לֹא תוֹהוּ בְּרָא הָעוֹלָם וְאֵין מִן הָדִין לְהַסִּיר בַּח הַמַּקְטָר הִיָּה בְּנִיחַ יְדוֹ לְפַעֲמִים וְאִמְרוּ זֶל אִסּוֹר לְעַמּוּד שְׁלֵשָׁה שְׁעוֹת וְכַפִּי מְרוּשָׁתוֹ וּבִזְכוֹת מִשֶּׁהַ וְהָאֲנִשִּׁים שֶׁבַחֵר יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִיָּתָה בְּהַם אֲמוּנָה טוֹבָה נִצְחוֹן אֲתָה מִלְחָמָה לֹא בִזְכוֹת קִטְנִי אִסְמָנָה שֶׁהִיוּ אוֹמְרִים הִיָּה ה' בְּקִרְבָּנוֹ אֵין וְאֵלֶּא הִיוּ הַנְּחִלָּשִׁים שֶׁהָעֵנֵן פּוֹלְטֵן שֶׁהִיוּ שְׁתוּיִן מִמִּי הַמְּרִים מֵאֲמוּנוֹת רַעוֹת וְכִמוֹ שֶׁנִּאֲמַר בּוֹ הַפֶּרֶשׁ כְּמִי מֵרָה כִּי לֹא הִיוּ הַמְּרִים רַק יִשְׂרָאֵל הִיוּ מְרִים וְכֵן דְּרָשׁוּ זֶל כִּי מְרִים הֵם חוֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל כִּי מִי שֶׁהַחֲזִיק בְּפִי דְּבַר מֵר כְּלַעֲנָה כָּל הַדְּבָרִים הַמְּתוּקִים שִׁישִׁים בְּפִי יִדְמוּ לוֹ מְרִים וְאִמְרוּ זֶל אֵין מִיָּס אֵלֶּא תוֹרָה דְּכָתִיב הוּא כָּל צִמָּא לָנוּ לְמִים כִּי אֵלֶּא קִטְנִי אִסְמָנָה שְׁבַחֵךְ אֶף עַל פִּי שֶׁהִכְנִסִּין בַּחֲדָרֵינוּ וְרֹא הַמְּרָאָה הַנִּבְחָרָת עֵם כָּל זֶה לֹא נִפְתַּקוּ לֵהֶם הַיָּם עַד כִּי הָשֵׁם בְּרוּךְ רַחֲמֵינוּ הוֹרָה לְמַשֶּׁהַ עֵץ הַחַיִּים וְצוּהַ שִׁימְתִּיךָ לֵהֶן אוֹתָן הַיָּם וְעֵינֵינוּ וְיִוְרָה לְשׁוֹן לִימוֹד כִּי לֹא אִמְרָ וִירָאֵהוּ אֵלֶּא וְיִוְרָה כְּמוֹ וְיִוְרָה וַיֹּאמֶר לִי הוֹרָה לוֹ הַדְּרִךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בֵּה זֶה־סִּי מֵהֶם כָּל סִּפְקוֹתֵיהֶם וְזוֹלָתִי אוֹתָן עֵרֵב רַב כִּי לֹא מוֹרַע יִשְׂרָאֵל הֵם שֶׁחֲזָרוּ וְקִטְרוּ עַד שֶׁפִּלְטֵם הָעֵנֵן וְאוֹתָן הָאֲחֵרִים הִיוּ בְּסֵם אֲמוּנָה וּבִזְכוֹתָם וְכֵן לְנִצְחָתָא אֲתָה מִלְחָמָה וּבִזְכוֹת אוֹתָהּ הָאֲמוּנָה זְכוֹ לְאוֹתָהּ מֵרָאָה דְּכָתִיב וַיֹּאמְרוּ בְּה' כִּי אֶף עַל פִּי שְׁכַתּוֹב וַיֹּאמֶן הָעַם לֹא כָּל הָעַם וְלָכֵן הִיוּ בּוֹעֲטִים בְּמִשֶּׁהַ וְהִיוּ אוֹמְרִים הַמְּכַלִּי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם שֶׁהִיוּ כְּתוּב כֵּת צוּעָקָת אֵל ה' שֶׁהִאֲמִינוּ בְּשֶׁם דְּכָתִיב וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹן שֶׁבַח בְּנֵי הַמֵּאֲמִינִים וְאִמְרוּ בְּמִדְרָשׁ וְפָרַעַה הַקְּרִיב קִרְבֵּי לֹא נִאֲמַר אֵלֶּא הַקְּרִיב שֶׁהַקְּרִיב יִשְׂרָאֵל לְאִבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים שֶׁצִּעֲקוּ אֵלֶּינוּ מִסְרָאוֹ וּמִפְּחָדוֹ שֶׁהִיָּה נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וְכֵן אַחֲרָת הִיוּ מִסּוּפָקִים בְּמִשֶּׁהַ וּבְנִבְיָאָתוֹ וְהִיוּ אוֹמְרִים הַמְּכַלִּי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם וְאִלְיָהֶם אִמְרָ אֵל תִּירָאוּ וְלָכֵן אִמְרָ וַיֹּאמֶר מִשֶּׁהַ אֵל הָעַם וְלָכֵן אִמְרוּ זֶל כָּל מְקוֹם שְׁכַתּוֹב הָעַם לְשׁוֹן גְּנָאִי וְכָל מְקוֹם שֶׁנִּאֲרָ יִשְׂרָאֵל הוּא לְשׁוֹן שֶׁבַח כְּמוֹ וַיְחַל הָעַם לְזַנוֹת וִירָא הָעַם כִּי בּוֹשֵׁשׁ מִשֶּׁהַ וְכֵן כָּלֵם וְלָכֵן כְּתִיב כֹּאֵן וִירָא הָעַם אֵת ה' וַיֹּאמְרוּ כִּי הָאֲחָדִים מֵאֲמִינִים הִיוּ וּבִזְכוֹת הָאֲמוּנָה זְכוֹ הָעַם לְנְבֹאָה דְּכָתִיב בְּתַרְוִיָּה אֲזִי שִׁיר מִשֶּׁהַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלֵם כָּלֵם שֶׁבַח וְזָכוּ לְכָל הַמַּעֲלּוֹת לְמֵרָאָה וְלִשְׁרָה וְלָכֵן לָחֵם אֲבִירִים לָחֵם שְׁמֵלָאכִי הַשֶּׁרֶת אוֹכְלִין אוֹתוֹ וְנִבְלַע בְּאִבְרִים כִּי בִזְכוֹת אֲבוֹת זְכוֹ לָכֵן זֶה־סִּי אִמְרוּ בְּמִדְרָשׁ